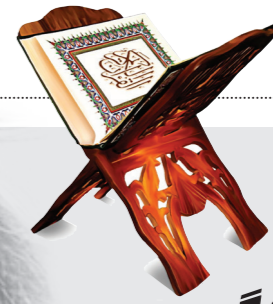

دانشگاه میدان آشوب نیست

قاطعانه پر خوراک کنید

قاعده قرآنی اطفای آتش جنگ

مردم ایران، در این روزها که از بیرون و درون، آتش جنگ و تهدید را علیه شما روشن می‌کنند، یک حقیقت قرآنی را به یاد بیاوریم. خداوند در سوره مائده درباره دشمنانی می‌گوید که دست از خصومت بر نمی‌دارند: یهود و نصاری. آنهایی که گفتند دست خدا بسته است، اما خودشان بسته‌دل و بخیلند. خدا درباره آنان می‌فرماید: «كَلِمًا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ»؛ هر زمان آتشی برای جنگ افروختند، خدا آن را خاموش کرد. این وعده خدا به یهود و نصاری است که در طول تاریخ هر بار به پیامبران و مؤمنان هجوم آوردند، سرانجام ناکام ماندند. امروز هم آمریکا و داعشی‌های وطنی، دنباله‌رو همان دشمنی دیرین‌اند.

اما دست خدا بسته نیست که نتواند یاری کند. دو دست قدرت او گشاده است. این آتش‌ها را خودش خاموش می‌کند. شما با یستید، امید داشته باشید که خاموش‌کننده نهایی، خداست. ایران می‌ماند و وعده‌های خدا.

این چند اعتراف را جایی ثبت کنید؛ به کارتان می‌آید. این روزها حق و باطل دارد خودش را عربان نشان می‌دهد.

اول یک اعتراف جالب: ترامپ این روزها بسیار متعجب است. **چرا؟** ویتکاف، نماینده آمریکا در مذاکرات، می‌گوید ترامپ متعجب است که چرا ایرانی‌ها با وجود ناوگان‌هایی که فرستاده‌ایم، همچنان تسلیم نشده‌اند.

حالا سؤال: مگر قرار بود با ترس، کار تمام شود؟ **بله،** ترامپ چند هفته پیش اعتراف کرد: «توافق با آنها دشوار است... گاهی باید ترس ایجاد کرد؛ این تنها چیزی است که می‌تواند اوضاع را تعیین تکلیف کند».

یعنی راهبرد روشن است؛ ایجاد ترس. **حالا سؤال:** چرا ترس کارگر نیفتاده است؟ **باز هم اعتراف از زبان خودشان.** مارک لوین، چهره نزدیک به ترامپ، صریح می‌گوید: هدف ما از فشار مضاعف و تهدید نظامی ایران، مسئله دموکراسی نیست! ایرانیان نزدیک قله و نقطه‌ای غیر قابل بازگشت از قدرت جهانی هستند.

یعنی مسئله، مهار یک قدرت در حال صعود است. **اما این قدرت از کجاست؟** پاسخ را ژنرال کنت مکزی، فرمانده پیشین سنکتام، می‌دهد: «ما توانایی نابودی تأسیسات نظامی ایران را داریم، اما قادر به نابود کردن تفکر و ایدئولوژی‌ای نیستیم که یک ملت را در برابر

چند اعتراف تاریخی مناسب به خاطر سپردن

فشارها متحد نگه داشته است. پس مشکل، موشک و تأسیسات نیست؛ مشکل، تفکری است که ملت را متحد نگه داشته است.

خب، این تفکر میان چه کسانی است؟

• نانسی پلوسی، رئیس سابق مجلس نمایندگان آمریکا پاسخ می‌دهد: باید فشار اقتصادی را طوری اعمال کنیم که حامیان نظام در روساها و اقشار ضعیف هم درد را احساس کنند.

حالا چطور این فشار را اعمال کردند؟

• وزیر خزانه‌داری آمریکا پاسخ می‌دهد: «ما بدون شلیک حتی یک گلوله، معترضان را به خیابان‌ها کشاندیم... با ایجاد کمبود دلار، بانک مرکزی مجبور به چاپ پول شد، ارزش پول سقوط کرد و تورم بالا رفت.»

همین؟ نه، ادامه دارد. این سیاست یک پشتیبان میدانی هم می‌خواهد. چه کسی توضیح می‌دهد؟

• مایک پیمپو، وزیر خارجه سابق آمریکا، می‌نویسد: «سال نو مبارک به ایرانیانی که در خیابان‌ها هستند و به هر مأمور موسادی که در کنارشان قدم می‌زند.»

و سؤال آخر: نتیجه این همه فشار چه بوده است؟

• باز هم پاسخ از زبان خودشان. ترامپ می‌گوید: «آمریکا ۴۷ سال است نتوانسته جمهوری اسلامی را از بین ببرد.»
• و پاسخ نهایی رهبر انقلاب: برای ثبت در تاریخ: «بنده می‌گویم، تو هم نخواهی توانست.»

خودسازی رمضان؛ تمرین مقاومت

ماه رمضان اومده؛ ماه مهمونی خدا. ولی این مهمونی چطور مهمونی‌ایه؟ امام خمینی یه حرف قشنگی دارن. می‌گن این ضیافت الهی سه تا مرحله داره:

مرحله اول، روزه جسم؛ همونیه که همه ما بلدیم؛ نخوردن و نیاشامیدن.

مرحله دوم، روزه خیال؛ اینه که حتی توی فکر و دلمونم سراغ گناه نریم. دلمون رو از کینه، حسادت و هوس‌های پوچ خالی کنیم.

مرحله سوم، روزه عقل؛ که خیلی مهمه و اون اینه که از خودت «خودمون» دست برداریم. از غرور، از اینکه فکر کنیم همه چیز خودمونیم، که این سخت‌ترین مرحله‌ست.

حالا چرا این روزها این حرف امام اینقدر به درد می‌خوره؟

چون امروز کشورمون توی یه شرایط خاصه؛ از بیرون تهدید می‌شیم، دشمنایی داریم که چشم دیدن پیشرفت ما رو ندارن. از درون هم با یه سری آفت‌ها مواجهیم؛ با مشکلات اقتصادی، با «داعش‌های درونی» که بعضاً بدتر از دشمن بیرونی بودن. امام به ما یاد دادن که این خودسازی ماه رمضان که بهش می‌گن «جهاد اکبر»، دقیقاً مقدمه‌ست برای مبارزه با مشکلات و دشمنان بیرونی که بهش می‌گن «جهاد اصغر». پس بیایم این رمضان رو جدی بگیریم. این روزه فقط گشنگی کشیدن نیست؛ این یه کارگاه عملیاته برای ساختن «انسان مقاوم». بنابر نظر امام، اگر در این مهمونی خدا خودت رو نسازی و سعی نکنی به مرتبه‌های بالاتر روزه که روزه خیال و عقله برسی، بدون که درست در این ضیافت شرکت نکردی.

دم دانشجوی باغیرت گرم

پرچم‌سوزی و بدهنی و بی‌ادبی جماعتی از دانشجویان ما را دیدید، اما حقیقت چیز دیگری بود. حقیقت، قامت راست همان جوان‌هایی بود که ایستادند. **• هوشمندانه ایستادند؛** وقتی پشت دست بی‌اخلاقی‌ها، انگشت اشاره‌شان را به سمت دشمن اصلی گرفتند... **• خلاقانه ایستادند؛** در شعارهایشان، در نماز جماعت‌شان، در تعظیم‌شان به پرچم. **• مطالبه‌گرانه ایستادند؛** از مسئولان دانشگاه و وزارت علوم خواستند که دانشگاه، حریم علم بماند نه میدان جنگ. **• غیورانه فریاد زدند؛** از انقلاب و برای انقلاب. **• اخلاق‌مدارانه ایستادند؛** سعه صدر داشتند، آرامش را حفظ کردند. **• و مظلومانه ایستادند؛** وقتی با سنگ و کلوخ و چاقو زخمی شدند، اما مقابله‌به‌مثل نکردند تا فرق میان غیرت و وحشی‌گری روشن بماند. **• دمتان گرم.** تا شما هستید، گردی بر چهره انقلاب نخواهد نشست. خاک به چهره خورشید می‌پاشند.

راستی، کسی هست توضیح دهد؟

• راستی، مگر نمی‌گفتند ۳۶ هزار کشته؟ چی شد تهش؟ چرا حتی یک اسم نتوانستند به فهرست منتشر شده دولت اضافه کنند؟
• مگر نمی‌گفتند بهشت‌زها پول می‌گیرد و «حق تیر» می‌گیرند؟ سخت بود یک فیش یا سند رسمی منتشر کنند؟
• مگر نمی‌گفتند تیر خلاص زده‌اند؟ حتی یک فیلم یا سند معتبر منتشر شد؟

زخمی‌ها را درمان نکنند؟ یک پرستار حاضر شد شهادت بدهد؟ یک بیمار گفت کدام بیمارستان رفته و درمان نشده است؟
• مگر نگفتند مسئولان با هواپیمای اختصاصی به روسیه فرار کرده‌اند؟ این ادعا چه شد؟ پروازی ثبت شد؟ رفتند و برگشتند؟ روزی در تاریخ خواهند نوشت که چگونه جریانی اهریمنی با دروغ‌های بزرگ، ۲۵۲۷ خانواده را داغدار کردند.

• مگر نمی‌گفتند گور دسته‌جمعی وجود دارد؟ پس عکسش کو؟ مختصاتش کجاست؟ خانواده‌ای نبود که مدعی شود؟
• مگر نمی‌گفتند افراد بی‌نام دفن شده‌اند؟ یک مورد مستند شد؟ یک خانواده پیدا نشد بگوید عزیز ما کجاست؟
• مگر نمی‌گفتند به پرستاران گفته‌اند

هست، برای خون‌های به ناحق ریخته‌شده نیروهای امنیتی و مردمی است که در برابر آشوب ایستادند. عدد و تصویر باید دقیق ثبت شود؛ نه اغراق، نه تعلیق. هر نویز خبری که جای جلاد و شهید را عوض کند یا حتی آن را اغبار آلود سازد، خیانت به حافظه جمعی است. ما عزاداریم، اما عزاداری به معنای فراموشی حقیقت نیست؛ به معنای روشن‌تر دیدن آن است. زندگی باید ادامه یابد و روایت نیز باید دقیق و بی‌ابهام بماند. خلاصه اینکه تعبیر ما عزاداری بدون دقیق کردن حق و باطل در بهترین حالت ناقص است. رهبر انقلاب هم فرمودند ما عزاداریم اما دقیق روشن کردند حق و باطل در این صحنه چیست و کجاست.

آشکارش نیز تعطیلی کسب و کارها در پلتفرمی مثل اینستاگرام است. اگر «عزاداریم» به معنای نداشتن عید و تعلق نشاط تعبیر شود، عملاً به جریانی نیرو می‌دهد که نمی‌خواهد کشور به ثبات و عادی بودن برگردد. اما مسئله مهم‌تر از این هم هست. عزاداری نباید مرز حق و باطل را مخدوش کند. تجربه نشان داده برخی جریانات می‌کوشند با واژه‌هایی چون «سوگاری ملی»، «هم‌وطنی» یا «حقیقت‌یابی»، روایت را جابه‌جا کنند و مرز میان قربانی و عامل خشونت را تیره سازند. سوگاری حرمت دارد، اما نباید پوششی برای تظہیر خشونت سازمان یافته شود. اگر عزایی

نقدی بر سخنان سخنگوی دولت

سخنگوی دولت گفته است «ما عید امسال عزاداریم». اصل عزاداری محل بحث نیست؛ جامعه‌ای که داغ دیده، طبیعی است که اندوهگین باشد. اما تعبیر کلی و رها از توضیح، مسئله‌ساز می‌شود. چرا؟ چون به تثبیت یک وضعیت غیر عادی کمک می‌کند؛ وضعیتی که در آن کشور به جای بازگشت به روال طبیعی زندگی، در حالت تعلیق باقی بماند؛ پروژه‌ای که دشمن بعد از حوادث دی‌ماه دنبال می‌کند. نمونه